

Sigismundus primus rex Polonia,
Ludovico Hungariae et Bohemiae regi.

174
Serenissime etc: Accepimus his diebus
litteras maiestatis vestrae, quibus scribit
habuisse se tandem responsum a seren-
nissimo principe domino Ferdinando archi-
duce Austriae de conventu nostro mutuo.
Etiam ex scheda in litteris inclusa intel-
leximus causas, ob quas idem princeps
Ferdinandus conventui interesse non potest,
tamen oratores suos viros insignes ad
eundem conventum se missurum pollicetur.
Praeterea consilium nobiscum conveni-
endi nequaquam se immutasse nobis
eisdem litteris significavit maiestas vestra,
simulque nos rogat ut in voluntate ac pro-
posito, simul conveniendi perseveraremus.

Serenissime rex et amantissime nepos
noster, multis iam circumactis annis,
omnes conatus, omniaque studia nostra eo
dirigebamus, idque omni ope nostra curavi-
mus, ut nobis aliquando cum maiestate
vestra commode congreri liceret, id enim am-
bibus nobis, et utriusque nostrum regnis
et dominis, non modo commodum et utile,
verum etiam decorum et honorificum futu-
rum fore existimabamus. Sed si quod non sine
magna animi nostri gravitate scribimus, haud

sumus

scimus quibus factis adversantibus vero
ipsa votis et optatis nostris haecenus mi-
nime respondit. Nam quotiescunque rem
tentassemus, eamque perficere iam iam ani-
mo constituissemus, illico fere semper, aut
hinc à nobis, aut isthinc à maiestate ves-
tra prater opinionem aliquid intervenit,
quod propositum nostrum, et ardens conve-
niendi desiderium, non sine molestia ani-
mi nostri interturbavit.

Fatemur quidem his proxime preter-
itis mensibus paulo ante, priusquam po-
steriores iste litera à maiestate vestra no-
bis redderentur, non satis aptum et com-
modum tempus cum eadem congregandi
habuisse, quod profecto sine omni excusa-
tione fecissemus, si paulo tempestivius super
ea re à maiestate vestra fuisset admo-
niti. Verum nunc quod vehementer dole-
mus, cuius congressus nostri omnem oportu-
nitatem et facultatem prorsus sublatam
esse videmus. Cuius rei tametsi plurimae
et maxima, eaque à ratione profecta cau-
se à nobis adduci possent, tamen vel
ecce sola quas describimus, iure ac merito
satis esse deberent, quominus id nobis fa-
cere conveniebat. Nam sub idem ferme tem-
pus quo literas à maiestate vestra accep-
imus, conventum generalem regni nostri, da-
dum subditis nostris promissum, iam tum

desi-

567

designaveramus et indixeramus, à quo sine detrimento et iactura rerum nostrarum abesse nequaquam possumus.

Nam terra nostra Prussia ob Lutheranam heresim, novas res et nova consilia captare videntur, et rustici earundem terrarum, forte Germania rusticos emulati, tumultuari incipiunt et manum congerunt. Quibus rebus omnibus nisi nos mature prospexerimus, verendum esset ne res ipse in id discrimen pervenirent, quod postea haud facile corrigi et emendari posset.

Quamobrem si super hoc nostro mutuo conventu, utriusque nostrum desiderio minus quam voluerimus fuerit in praesens satisfactum, rogamus plurimum maiestatem vestram, boni consulere, et hanc nostram excusationem in eam partem benigne accipere dignetur. Nec tamen dubitet nos omnem nostram curam, cogitationem, operam, consilium, eo destinata esse, ut absolutis his rebus, et negotiis his quae nos non mediocriter urgent, quasque modo praemanibus habemus, nulla interposita mora tractabimus cum maiestate vestra super eo ipso negotio conveniendi, et ut primum à nobis super eadem re, consultum, deliberatum ac constitutum fuerit, dabimus operam ut primam quamque occasionem, congregari cum

illa

152
illa possemus, quandoquidem nihil magis
cupimus, quam dignitati et commodis eius
nulla ex parte deesse. Commendamus nos
ex animo maiestati vestrae, et cupimus
eam felicissime et diutissime valere. Dat.
tum.